

[Damsgaard.]

900 kr., skal staten give en hundredkrone-seddel. Jeg gad vide, hvor staten skal få de 100 kr., hvis ikke over skatterne på en eller anden måde. Men lad det være; det forslag, som her er bebudet, vil vi gerne se på.

Jeg mener også, at afdrag på gæld for nyetablerede, afdrag på studielån og binding af værdipapirer bør præmieres på samme måde som kontantopsparing.

Der kunne nævnes mange andre ting vedrørende dette område, dette betydelige område, som jeg synes det er. Inden for den private opsparing mener jeg, der bør gøres en indsats, og jeg har nævnt nogle af de områder, hvor jeg mener, der kan sættes ind, men venstre er parat til at forhandle om hele dette område, og vi er også parat til at forhandle om finansministerens nye forslag, når det kommer.

Den højtærede finansminister gjorde i sin svartale i dag nogle bemærkninger til de ting, jeg bl. a. havde omtalt i går. Det gælder investeringsproblemet, skattestigningen, besparelser og flere andre ting. Jeg vil gerne gøre nogle få bemærkninger om det sidste, om besparelserne på de offentlige udgifter, som ministeren så åbenbart ikke gerne vil ind på. (*Finansministeren* [Hans R. Knudsen]: Jo, det vil jeg meget gerne!). Vil ministeren anvise nogen vej, for det er da naturligt, det er ministeren, der anviser besparelsesområder? Men ikke for det, vi har fra venstres side gang på gang fremsat forslag om besparelser. Det vil være den højtærede minister bekendt, at mit parti i løbet af det sidste par år har fremsat en lang række besparelsesforslag. Den højtærede minister er naturligvis i sin fulde ret til at være uenig med os i disse forslag, men han kan da ikke afvise den kendsgerning, at vi har stillet nogle og dermed peget på områder, hvor vi mener, at det offentlige kan spare.

Den højtærede minister husker måske også, at det bl. a. var i forbindelse med disse forslag, at regeringspartierne brød den hidtidige praksis, hvorefter det parti, der har fremsat et forslag her i det høje ting, også besætter formandspladsen i det udvalg, som skulle behandle forslaget. I det ene udvalg efter det andet, som skulle behandle vore forslag, brød regeringen denne skik og besatte i kraft af sit flertal formandsplad-

sen. Det er måske en af grundene til, at disse forslag ikke er behandlet færdigt, og at der ikke er kommet det ud af dem, som vi ønskede. Det kan måske synes en lille ting i denne forbindelse, men regeringspartierne tillagde det dog den betydning, at de af den grund anså det for nødvendigt at bryde den hidtidige praksis. I virkeligheden har det også ganske væsentlig betydning for mulighederne for at opnå en reel behandling af et forslag. Man kan vanskeligt få andet indtryk af regeringspartiernes holdning i dette spørgsmål, end at de ønskede at undgå en grundig og saglig behandling af vore forslag her i folketinget.

Det er på denne baggrund, man må se den højtærede ministers efterlysning af konkrete besparelsesforslag fra oppositionen. Han har fået dem, men dengang var der ingen interesse hos regeringspartierne for at være med til at gennemføre dem.

At udviklingen stiller større krav på nogle områder, må jeg indrømme, og vi har da også anvist områder, således som ministeren var inde på, bl. a. vedrørende folkepensionsnedslagsreglerne, der vil koste penge. Jeg sagde i min tale i går, at sådanne foranstaltninger må indpasses i den økonomiske politik på et tidspunkt, hvor det kan være passende. Men det, at der kan være større krav på nogle områder, hindrer ikke, at man kan spare på andre områder, ja, det gør det måske endda endnu mere nødvendigt, at man prøver på at spare på andre områder.

Thestrup: Også jeg vil gerne gøre nogle enkelte bemærkninger til en enkelt af de tidligere ordførere og til den højtærede finansminister.

Det ærede medlem hr. Kaj Andresen talte om, hvor ringe den opsparing, der er fremkaldt ved vore hidtidige opsparingsfremmende foranstaltninger, har været, og herunder pegede han på, at den største del af denne opsparing kommer lige før selvangivelsen, hvad der måske tyder på, at det mere er en formel opsparing end en reel opsparing. Det er muligt, at det ærede medlem har ret i dette sidste. Det ærede medlem har i hvert fald ret i, at den opsparing, vi har fået fremkaldt, er alt for lille. Derfor er det netop også, at jeg har